

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/205/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7216222602
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7216222602.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudkýň JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobcu L. F. G., nar. XX.X.XXXX, bytom G., C. XX, zastúpeného JUDr. Milanom Knopom, advokátom, Košice, Krmanova 1, proti žalovanej L. B. G., nar. X.X.XXXX, bytom G., Pri pošte XX, zastúpenej JUDr. Ing. Radoslavom Huljakom, advokátom, Košice, Kremnická 61, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaniach strán proti rozsudku 27C/132/2016-137 z 10.4.2019 Okresného súdu Košice II

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku, ktorým žalovaná bola zaviazaná zaplatiť žalobcovi sumu 5.310,10 € spolu s 5 % úrokmi z omeškania ročne od 3.9.2016 do zaplatenia, vo výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti a o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania.

P r i z n á v a žalovanej proti neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 54,5 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 6.084,88 € spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne od 3.9.2016 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 %.

2. Vychádzal zo žaloby, ktorou sa žalobca voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 24.359,66 € spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 3.9.2016 tvrdiac, že po podaní žiadosti o výpoveď zmluvy o stavebnom sporení zo svojho účtu v Prvej stavebnej sporiteľni a.s. previedol na účet žalovanej sumu 24.359,66 € s tým úmyslom, že s ňou mienil kúpiť byt do podielového spoluvlastníctva a keď ku kúpe nehnuteľnosti nedošlo, žalovaná mu finančné prostriedky nevrátila. Vzal do úvahy obranu žalovanej, ktorá namietala, že finančné prostriedky zaslané jej z účtu žalobcu v stavebnej sporiteľni boli jej výlučným vlastníctvom a poprela, aby so žalobcom mali úmysel kupovať nehnuteľnosť, nakoľko v tej dobe medzi stranami panovali dlhodobé nezhody. Podrobne reprodukoval obsah ďalších vyjadrení žalobcu a jeho právneho zástupcu a z návrhu zmluvy o stavebnom sporení č. 014663704 zo dňa 24.11.2004 mu vyplynulo, že zmluvu ako stavebný sporiteľ uzatváral žalobca. Zo žiadosti o výpoveď zmluvy o stavebnom sporení z 27.12.2015 zistil, že žalobca ako príjemcu peňazí uviedol žalovanú a na jej účet bol prevedený konečný zostatok z účtu vo výške 24.359,66 €. Z výpisov z účtu v Prvej stavebnej sporiteľni za roky 2006 až 2014 (okrem roku 2009) mal preukázané, že konečný zostatok k 31.12.2006 na účte bol 1.549,57 € a že naň boli robené vklady z účtu žalovanej a to dňa 14.12.2007 suma 698,83 €, dňa 4.12.2008 suma 531,10 €, dňa 27.12.2010 tiež suma 531,10 €, dňa 21.12.2012 suma 664,20 € a dňa 1.10.2013 suma 17.500 €. Z výpisu z účtu žalobcu v Tatrabanke mu vyplynulo, že tento od 18.3.2009 do 21.6.2013 zasielal na účet žalovanej rôzne čiastky a to spolu v sume 17.070 €. Taktiež

počas zamestnania žalobcu v spoločnosti Verex - elto s.r.o., trvajúceho od 1.4.2004 jeho výplata v rokoch 2006 až 2009 bola zasielaná na bankový účet žalovanej. Zo zmluvy o prevode vlastníctva družstevného bytu na C. ulici v G. mal preukázaný prevod tohto bytu na strany sporu ako spoločných členov družstva a títo byt prenajali na podklade nájomnej zmluvy z 1.7.2009 za 400 € mesačne. Ďalej reprodukoval obsah vyjadrení žalovanej a jej právneho zástupcu a popísal zistenia plynúce z výpisu z účtu žalovanej č. XXXXXXXXXXX/XXXX vo S. banke a.s.. Z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Košice I zo 14.3.2019 mu vyplynulo, že spoločnosť G + R servis s.r.o. bola založená 1.6.2009 a žalovaná bola výlučnou spoločníčkou a konateľkou spoločnosti od jej vzniku. Z výpovede svedka A. U. zistil, že tento sa príležitostne stretáva so žalobcom a tento niekedy v roku 2013 hovoril o tom, že so žalovanou chceli kúpiť nejaký byt alebo pozemok. Uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 20.4.2016 č.k. 38C/441/2015-29, ktorý nadobudol právoplatnosť 3.5.2016 bolo manželstvo strán sporu rozvedené. Z rozsudku Okresného súdu Košice II č.k. 7T/11/2016 zo dňa 7.10.2016 zistil, že žalobca ním bol uznaný vinným z viacerých trestných činov spáchaných v období od 2.8.2015 do 9.8.2015, kde ako poškodená vystupovala žalovaná. Citoval § 451 ods. 1,2 Obč. zákonníka a vykonaným dokazovaním mal preukázané, že žalobca dňa 24.11.2004 uzavrel na svoje meno zmluvu o stavebnom sporení, ktorú vypovedal dňa 27.1.2015 a zostatok z účtu vo výške 24.359,66 € previedol na účet žalovanej. Mal za to, že strany sporu v minulosti v rokoch 2007 až 2009 nadobúdali majetok do spoločného podielového spoluvlastníctva, avšak táto skutočnosť nepreukazuje, aby rovnakú snahu mali aj v roku 2014 - 2015 a tvrdenie žalobcu o spoločnej investícii do budúcnosti vyhodnotil ako nevierohodné vzhľadom na vážne nezhody strán v manželstve, z čoho vyplynul návrh na rozvod manželstva (11/2015), ako aj trestné stíhanie žalobcu pre nebezpečné vyhrážanie sa a fyzické napadnutie. Žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že finančné prostriedky poskytol žalovanej ako zálohu na kúpnu cenu bytu a na preukázanie tejto skutočnosti nepostačoval jediný dôkaz a to výpoveď jeho známeho. Prihliadol na to, že zo žalovanej čiastky do zrušenia BSM strán sporu (5.1.2007) bolo na účte žalobcu v Stavebnej sporiteľni 1.549,57 € a keďže medzi stranami nedošlo v zákonnej lehote k vyporiadaniu ich bezpodielového spoluvlastníctva, nadobudli prostriedky rovným dielom a to každý z nich sumu 774, 78 € a v tejto časti nárok žalobcu zamietol. Z výpisu z účtu žalobcu v stavebnej sporiteľni a z účtu žalovanej vo VÚB mal preukázané, že žalovaná zaslala na účet žalobcu spolu 20.456,33 €. Z toho suma 17.500 € bola vložená z účtu žalovanej dňa 30.9.2013, keď stav na účte žalovanej k 31.7.2013 bol 1.431,28 € a dňa 20.8.2013 jej firma G + R servis s.r.o. (t.j. jej vlastná firma) poslala na účet 20.000 € a pokladal za preukázané, že sumu 17.500 € žalovaná poslala na účet žalobcu z vlastných finančných prostriedkov a na úkor žalobcu sa takto bezdôvodne v tejto časti neobohatila a žalobu i v tejto časti zamietol. Taktiež mal preukázané, že mzda žalobcu bola posielaná na účet žalovanej v období 1/2006 - 1/2009, spolu vo výške 38.286,44 € a taktiež žalobca zo svojho účtu v H. posielal žalovanej od 3/2009 do 6/2013 finančné čiastky spolu vo výške 17.070 €. Žalovaná podľa jeho názoru neuviedla, ani nepreukázala, koľko minula z finančných prostriedkov žalobcu na nákup vecí do spoločnej domácnosti a nepreukázala, že z finančných prostriedkov zasielaných jej žalobcom nehradila aj platby na účet v stavebnej sporiteľni, keď na jej účet bola zasielaná mesačne aj platba 400 € za prenájom bytu a takto neunesla dôkazné bremeno a nepreukázala, že z finančných prostriedkov žalobcu neboli hradené aj splátky stavebného sporenia. Zaviazal ju preto na zaplatenie sumy 6.084,88 € s príslušenstvom, ktorú čiastku od žalobcu získala bez právneho dôvodu. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a vychádzajúc z pomeru úspechu strán v konaní žalovanej priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 50 % .

3. Rozsudok v jeho zamietavej časti napadol včas podaným odvolaním žalobca. Navrhol ho zmeniť a žalovanú zaviazat' aj na zaplatenie 18.274,78 € s príslušenstvom. Poukázal na to, že dňa 24.11.2004 uzavrel dve samostatné zmluvy o stavebnom sporení, ktorými bol založený samostatný účet pre neho a samostatný účet pre žalovanú a išlo tak o dva samostatné účty, s ktorými mohli disponovať len ich majitelia. Poukázal na to, že rozsudkom Okresného súdu Košice I č. 22C/70/2005-26 zo dňa 27.11.2006 bolo za trvania manželstva bezpodielové spoluvlastníctvo strán zrušené a ak sa strany do 3 rokov nedohodli na vyporiadani platil stav vyporiadania tak, v akom rozsahu každý z nich veci pre svoju potrebu a potreby svojej rodiny výlučne ako vlastníci užíval. Podľa jeho názoru aj účty stavebného sporenia stranám slúžili pre ich vlastnú potrebu a tak sa stali ich výlučnými vlastníckmi. V konaní nepochybne bolo preukázané, že jeho zamestnávateľ, obchodná spoločnosť Verex - elto s.r.o. za obdobie 2005 - 2009 na účet žalovanej titulom jeho výplat zaplatila sumu 42.437 €, z čoho v období po zrušení BSM išlo o výplaty v celkovej výške 26.927,84 €. Z týchto prostriedkov podľa neho boli uhrádzané aj splátky stavebného sporenia. Nesúhlasil tak s názorom konajúceho súdu, že tieto prostriedky žalovaná mala používať na domácnosť a len ich zvyšok mal byť poukazovaný na jeho účet stavebného sporenia. Upozornil, že

žalovaná na svoj účet prijímala aj platby nájomného za užívanie bytu na C. ulici v G. a to v čiastke viac ako 38.000 €. Je nepochybné, že na jeho pokyn po výpovedi zmluvy o stavebnom sporení z dňa 27.1.2015 na účet žalovanej bola prevedená suma 24.359,66 €, čomu predchádzala dohoda o kúpe nehnuteľnosti do podielového spoluvlastníctva strán. Výpoveď svedka A. U. podľa jeho názoru nebola vyhodnotená správne. Keďže žalovanej chýbal titul na ponechanie si týchto finančných prostriedkov, bola dňa 25.8.2016 vyzvaná na ich vrátenie. Nepochyboval, že účet stavebného sporenia mal slúžiť len pre jeho osobnú potrebu a na vec bolo potrebné aplikovať § 149 ods. 4 Obč. zákonníka.

4. Rozsudok v jeho vyhovujúcej časti, pokiaľ ním bola zviazaná na zaplatenie istiny 5.310,10 € s príslušenstvom, ako aj výrok o trovách konania napadla včas podaným odvolaním aj žalovaná uplatniac odvolacie dôvody upravené v § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Nesúhlasila s tým, ako prvoinštančný súd vyhodnotil unesenie dôkazného bremena zo strany účastníkov konania, keď podľa jej názoru nesprávne dôkazné bremeno o účele použitia finančných prostriedkov žalobcu zasielaných na jej účet bolo prenesené na ňu, hoci bolo povinnosťou žalobcu preukázať pravdivosť jeho tvrdení. Nebolo preukázané, že finančné prostriedky jej žalobca previedol ako zálohu na kúpnu cenu bytu a išlo tak podľa nej o vrátenie jej finančných prostriedkov, ktoré boli uhrádzané na účet žalobcovho stavebného sporenia z jej vlastného účtu, a to po zrušení BSM. Súhlasila s tým, ako sa konajúci súd vysporiadal so sumou 17.500 €, predstavujúcou jej vlastné finančné prostriedky uhradené na stavebné sporenie žalobcu, avšak vo zvyšku namietala závery súdu o tom, že ďalšie finančné prostriedky uhrádzané na stavebné sporenie boli už vo výlučnom vlastníctve žalobcu. Okrem iných skutočností je zrejmé, že žalobca poukazovaním peňazí si plnil aj svoju vyživovaciu povinnosť. V dôsledku nesprávneho prenesenia dôkazného bremena na ňu, súd prvej inštancie ju zaviazal na zaplatenie sumy 6.084,88 € s príslušenstvom, keďže žalobca svojimi platbami uhrádzal náklady domácnosti a výživné. Žalobca podľa nej sa domáhal vrátenia prostriedkov poukazovaných na jej účet v rokoch 2006 až 2009, ktoré platby sú premičané a ani vrátenie platieb za obdobie po 21.9.2013 neprichádza do úvahy, pretože sa jednalo o úhrady na účely bežného chodu domácnosti, resp. výživné na deti.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej toto nepovažoval za dôvodné a opodstatnené a navrhol, aby odvolací súd vyhovel ním podanému odvolaniu. Trval na to, že prostriedky na jeho účte stavebného sporenia boli jeho výlučným majetkom a jeho účet mal slúžiť len pre jeho osobnú potrebu. Nakoľko dohoda o použití finančných prostriedkov poukázaných z jeho účtu na účet žalovanej nebola naplnená, oprávnené žalovaná bola vyzvaná o vydanie bezdôvodného obohatenia. Znovu poukázal na platby poukazované v minulosti na účet žalovanej jeho zamestnávateľom obchodnou spoločnosťou Verex-elto, s.r.o., ako aj na úhrady nájomného za nehnuteľnosť v G. na C. ul.

6. Žalovaná v stanovisku k odvolaniu žalobcu zotrvala na svojich tvrdeniach obsiahnutých v jej odvolaní a okrem sumy XXX,XX € s príslušenstvom žalobu navrhla v prevyšujúcej časti zamietnuť. Zopakovala, že po zrušení BSM účastníkov len ona zo svojich vlastných prostriedkov uhrádzala splátky na účet stavebného sporenia žalobcu a preukázala aj pôvod týchto prostriedkov z jej vlastného podnikania, čo vyvrátené nebolo.

7. Žalobca v stanovisku k vyjadreniu žalovanej zo dňa 26.6.2019 zdôraznil, že jeho nárok je nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia získaného na jeho úkor žalovanou tým, že od neho prijala finančné prostriedky vo výške 24.359,66 €, ktoré boli jeho výlučným vlastníctvom a k naplneniu predchádzajúcej vzájomnej dohody nedošlo, a tak žalovaná bola povinná predmetné finančné prostriedky mu vrátiť.

8. Z obsahu odvolaní sporových strán je zrejmé, že žalobca svojim odvolaním napadol zamietavú časť rozhodnutia (o zaplatenie 18.274,78 € s príslušenstvom) a žalovaná spochybnila vyhovujúcu časť výroku (o zaplatenie 5.310,10 € s príslušenstvom; 6.084,88 € istiny mínus 774,78 € istiny), v dôsledku čoho predmetom odvolacieho prieskumu bol výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým žalobcovi bola priznaná suma 5.310,10 € s 5 % úrokmi z omeškania od 3.9.2016 do zaplatenia, ako aj zamietavý výrok a súvisiaci výrok o trovách prvoinštančného konania. Vo vyhovujúcej časti o zaplatenie sumy 774,78 € s 5 % úrokmi od 3.9.2016 do zaplatenia, rozsudok nebol predmetom preskúmania.

9. Krajský súd v Košiciach na základe podaného odvolania vec podľa ust. § 385 ods. 1 CSP prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania a preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach odvolania, t.j. v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1,2 CSP (vymedzenom odvolacími dôvodmi a námietkami strán uvedenými v odvolaniach) a § 379 CSP spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že

odvolania strán nie sú dôvodné, a preto rozsudok vo výroku, ktorým žalovaná bola zaviazaná zaplatiť žalobcovi sumu 5.310,10 € s príslušenstvom, vo výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti a o nároku na náhradu trov konania potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP, lebo z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov je vecne správny.

10. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené minimálne 5 dní na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach (§ 219 ods. 1,3 CSP).

11. Obe strany odvolanie podali z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP a žalovaná použila i odvolací dôvod upravený v písm. h/ citovaného ustanovenia, pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

12. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplývajú z prednesov účastníkov alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods. 1,2 CSP alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, 193 a 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

13. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

14. Ani jeden z uplatnených odvolacích dôvodov nebol naplnený. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, pričom vykonané dôkazy hodnotil podľa ust. § 191 ods. 1,2 CSP, t.j. každý dôkaz hodnotil jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomných súvislostiach, pričom prihliadol starostlivo na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, v hodnotení jednotlivých dôkazov nebol zistený žiaden logický rozpor. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku z hľadiska skutkových záverov nezistil, že by skutkové zistenia súdu prvej inštancie nezodpovedali vykonaným dôkazom, alebo že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplývajú alebo v konaní nevyšli najavo. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP preto nebol naplnený. Súd prvej inštancie v danom prípade skutkové zistenia podradil pod správne hmotnoprávne predpisy a vyvodil z nich správne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania, preto nebol naplnený ani odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP.

15. Podrobné a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, v ktorých sa súd prvej inštancie dostatočným spôsobom vysporiadal so všetkými skutkovými okolnosťami potrebnými pre rozhodnutie o uplatnenom nároku, vrátane všetkých tvrdení a námietok účastníkov konania.

16. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie a s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje a dopĺňa nasledovne:

18. Nie je sporné, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovanej zaplattenia sumy 24.359,66 € s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia tvrdiac, že tieto peniaze z jeho zmluvy o stavebnom sporení boli poukázané na účet žalovanej (viď aj potvrdenie o výplate finančných prostriedkov zo zmluvy o stavebnom sporení zo dňa 9.2.2015 na strane 6. spisu). Podľa ustálenej judikatúry v sporoch o vydanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého plnením bez právneho dôvodu nesie žalobca dôkazné bremeno ohľadom uskutočnenia plnenia, kým vo vzťahu k existencii titulu pre prevzatie a ponechanie si sporných hodnôt zaťažuje dôkazné bremeno ich príjemcu. V kontexte riešenej veci teda bolo na žalobcovi, aby preukázal uskutočnené plnenie, zatiaľ čo právny dôvod pre toto plnenie musela preukazovať žalovaná. Na to, aby bol vylúčený vznik majetkového prospechu na strane žalovanej, bolo nevyhnutné analyzovať právne vzťahy medzi stranami sporu a skúmať, či sa daný presun majetkových hodnôt mohol opierať o adekvátny právny dôvod, v súlade s ktorým by žalovaná mala nárok predmetné plnenie prijať a si ho ponechať. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu platný titul pre ponechanie si časti prijatých finančných prostriedkov žalovanou identifikoval a s jeho závermi súhlasí aj odvolací súd.

19. Žalovaná v rámci svojej obrany tvrdila, že finančné prostriedky na účet žalobcu v stavebnej sporiteľni posielala výlučne ona, a to zo svojich peňazí. V konaní bolo preukázané, že obe strany sporu uzavreli samostatné zmluvy o stavebnom sporení, a to žalovaná na základe návrhu zmluvy z 19.11.2004 a žalobca na podklade návrhu zmluvy z 24.11.2004 (číslo zmluvy 0146663704). Uzavretím zmluvy o stavebnom sporení vznikol medzi stavebnou sporiteľňou a žalobcom dvojstranný záväzkový právny vzťah, ktorý bol mimo iného charakterizovaný tým, že stavebná sporiteľňa prijala na účet peňažné vklady (platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu) a tým, že stavebná sporiteľňa nasporenú sumu po výpovedi zmluvy o stavebnom sporení vyplatila žalobcovi podľa jeho dispozície - v tomto prípade na účet žalovanej. Na základe zmluvy o stavebnom sporení bola stavebná sporiteľňa povinná prijímať na účet peňažné vklady urobené majiteľom účtu, ako aj platby uskutočňované v jeho prospech bez zreteľa na to, kto bol majiteľom finančných prostriedkov, ktoré sa týmto spôsobom na účet ukladali. Podľa zaužívanej súdnej praxe, ak sú na účte zložené aj prostriedky, ktoré majiteľovi účtu nepatria, nemá tento vkladateľ pohľadávku voči finančnému ústavu, či stavebnej sporiteľni. Takýto vkladateľ nemajúci pohľadávku voči stavebnej sporiteľni však môže mať pohľadávku voči majiteľovi účtu a vkladateľovi, ktorý na účet vloží svoje výlučné prostriedky, vzniká právo na ich vrátenie voči majiteľovi účtu. Názor žalobcu, že mu jeho účet stavebného sporenia patril, bez ohľadu na povahu tam ukladaných finančných prostriedkov, tak neobstojí.

20. Strany sporu v minulosti boli manželmi, pričom Okresný súd Košice I rozsudkom 22C/70/05-26 zo dňa 27.11.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť 5.1.2007, ich bezpodielové spoluvlastníctvo manželov za trvania manželstva zrušil.

21. V rámci vysporiadania sa s obranou žalovanej, ktorá tvrdila, že jej výlučné prostriedky boli posielané na účet žalobcu v stavebnej sporiteľni, sa súd prvej inštancie správne zaoberal tým, či toto tvrdenie je pravdivé, nakoľko v dôsledku toho by si žalovaná prostriedky poslané jej z účtu žalobcu vedeného v stavebnej sporiteľni, mohla oprávnenne ponechať. Ide o dôsledok skutočnosti, že výlučné finančné prostriedky žalovanej sa po zrušení bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu a ich vložení na účet žalobcu nestali už súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva, ale zostali v jej výlučnom vlastníctve. Na tom nemôže nič zmeniť ani skutočnosť, že na účte žalobcu v stavebnej sporiteľni sa mohli nachádzať aj prostriedky patriace ešte do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu, či jeho výlučné prostriedky. Samotným uložením výlučných finančných prostriedkov na účet v stavebnej sporiteľni nedošlo k zmene právneho režimu k nim a vlastníctvo k týmto peniazom žalovaná nestratila.

22. Súd prvej inštancie sa v duchu vyššie uvedených východísk zameril na to, z akých prostriedkov boli tvorené vklady na účet žalobcu vedený v stavebnej sporiteľni. S jeho závermi, majúcimi oporu vo vykonanom dokazovaní, súhlasí aj odvolací súd a sčasti aj strany sporu. Tie očividne akceptovali názor, že v čase zrušenia ich bezpodielového spoluvlastníctva na účte žalobcu v stavebnej sporiteľni bola suma 1.549,57 €, z čoho na každého z nich pripadá čiastka 774,78 € a do tejto sumy žalovaná rozsudok ani nespochybnila.

23. Súhlasit' možno aj so záverom prvoinštančného súdu, že žalovaná preukázateľne na účet žalobcu v stavebnej sporiteľni poukázala sumu 17.500 € z prostriedkov jej výlučne patriacich. Žalovaná aj podľa odvolacieho súdu v tejto časti uniesla dôkazné bremeno a preukázala súvis medzi finančnými

prostriedkami, ktoré výlučne jej v auguste 2013 poukázala firma G + R Servis, s.r.o. v objeme 20.000 €. Z týchto peňazí na účet žalobcu v stavebnej sporiteľni v septembri 2013 bola prevedená suma 17.500 € (viď výpisy z účtov na č.l. 130. a 20. spisu). Oproti tomu žalobca nepreukázal, aby na účet založený na jeho meno boli ukladané výlučne jeho príjmy majúce pôvod v zamestnaní u spoločnosti Verex-elto, s.r.o. v rokoch 2005-2009 a nevyvrátil, že tieto prostriedky sa postupne nepotrebovali.

24. Pri ostatných platbách prijatých na účet žalobcu v stavebnej sporiteľni však ani podľa odvolacieho súdu nebolo preukázané, aby tieto boli hradené z výlučných finančných prostriedkov žalovanej a žalovaná vo zvyšku preskúmvanej vyhovujúcej časti rozsudku nepreukázala titul oprávňujúci ju peniaze zo stavebného sporenia žalobcu si ponechať. V tejto časti odvolací súd odkazuje na vyčerpávajúce odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie obsiahnuté predovšetkým v bodoch 31 a 32 rozsudku. Je zrejmé, že v období od januára 2006 do januára 2009 mzda žalobcu (už aj po zrušení bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu) bola poukazovaná na účet žalovanej a ďalšie prostriedky žalobca žalovanej posielal aj v období od marca 2009 do júna 2013 a žalovanej sa nepodarilo bez akýchkoľvek pochybností doložiť, že prostriedky žalobcu boli bez výnimky spotrebované, že z nich vklady na stavebné sporenie realizované neboli a že tieto uhrádzala výlučne zo svojich prostriedkov. Žalovaná nevyvrátila ani tvrdenie žalobcu, že prijímala platby za prenájom bytu. Ako už bolo naznačené, úlohou žalovanej v konaní bolo preukázať titul oprávňujúci ju ponechať si finančné prostriedky poukávané jej z účtu založeného v stavebnej sporiteľni na meno žalobcu, čo sa jej celkom nepodarilo.

25. Rozhodnutie súdu prvej inštancie sa takto javí ako vyvážené a spravodlivé, majúce oporu vo vykonanom dokazovaní a je aj riadne odôvodnené, obsahujúce východiská, na ktoré konajúci súd pri svojej úvahe prihliadal. Nárok žalobcu, majúci základ v prevode prostriedkov na účet žalovanej zo 4.2.2015, s prihliadnutím na dátum podania žaloby (22.9.2016), ani podľa odvolacieho súdu premlčaný nie je. Súhlasí možno aj s tým, ako súd prvej inštancie vyhodnotil tvrdenia žalobcu o plánovanej kúpe spoločnej nehnuteľnosti, ktoré posúdil ako nevieryhodné, v kontexte situácie strán sporu v rokoch 2014 až 2015.

26. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP, spolu s § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 CSP. Berúc do úvahy úspech strán v odvolacom konaní, odvolací súd náhradu trov pomerne rozdelil. Žalobca sa odvolaním domáhal ešte priznania sumy 18.274,78 €, s čím úspech nemal a rovnako nebola úspešná ani žalovaná požadujúca zamietnutie žaloby aj v nároku o zaplatenie istiny 5.310,10 € s príslušenstvom, v dôsledku čoho žalovanej (pomerne úspešnejšej) bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 54,5%.

27. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).